

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 2To/56/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010162  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5622010162.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2022 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. OT/15/2022 zo dňa 16.5.2022 a takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. OT/15/2022 zo dňa 16.5.2022 v časti - vo výroku o treste zákazu činnosti vodiča.

Na základe § 322 ods. 2 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a treste odňatia slobody s podmieneným odkladom

obžalovaného W. N., nar. XX.X.XXXX v Y. W., trvale bytom  
Q. XXX/X,

o d s u d z u j e :

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti vodiča t.j. zákaz viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 (dva) roky.

### o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. OT/15/2022 zo dňa 16.5.2022 bol obžalovaný W. N. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 24. 4. 2022 v čase o 23.20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Fiat Ducato, evidenčné číslo RK742CL, žltej farby, po štátnej ceste prvej triedy č. 18, z ktorej odbočil na ulicu Pri železnici v Liptovskom Hrádku, kde bol približne 10 metrov pred železničným nadjazdom v smere na ulicu Hradnú prepísaným spôsobom zastavený a následne kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Liptovskom Hrádku, počas ktorej bol v čase o 23.22 hod. podrobený dychovej skúške analyzátorom dychu Alcoquant 6020 plus, výrobné číslo A409170, s pozitívnym výsledkom 1,04 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 2,17 promile alkoholu v krvi.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný W. N. podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní v neprospech obžalovaného proti výroku o treste odňatia slobody, ako aj treste zákazu činnosti. Odvolanie voči výroku o treste odňatia slobody, ako aj treste zákazu činnosti následne písomne prokurátor doplnil podaním zo dňa 4.7.2022, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 6.7.2022, a to s poukazom na nasledovné:

Súd obvinenému uložil podmienený trest odňatia slobody a to bez súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas skúšobnej doby, čo navrhoval prokurátor, pričom v rámci probačného dohľadu navrhoval uloženie obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov v priebehu skúšobnej doby. Súd nevzhliadol dôvody na uloženie tohto trestu a proti tomuto rozhodnutiu súdu preto podáva odvolanie. Nestotožňuje sa so záverom súdu, že uloženie obmedzujúceho opatrenia prichádza do úvahy v situácii, ak sa preukáže závislosť obvineného na alkohole. Podľa názoru prokuratúry sú dané dôvody na uloženie zákazu požívania alkoholických nápojov už samotnou skutočnosťou, že obvinený viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Na tomto fakte nemení nič ani skutočnosť, že v prípade tejto skutkovej podstaty požitie alkoholického nápoja je jednak znakom skutkovej podstaty, ale na strane druhej vyjadruje aj skutkové okolnosti, za ktorých sa skutok udial.

Je potrebné si uvedomiť že prevažná väčšina trestných činov podľa § 289 Trestného zákona je trestne stíhaná a následne odsúdená v takzvanom superrýchlom konaní. Vzhľadom na povahu tohto konania je vylúčené, aby OČTK dokázali realizovať znalecké dokazovanie, ktorého výsledkom by bolo preukázanie závislosti na alkohole. Takýto procesný postup sa vyžaduje v prípade, ak sa ukladá ochranné opatrenie a to ochranné liečenie. Ak by sa akceptoval takýto prístup, teda dokázanie najprv závislosti obvineného, došlo by k neopodstatnenému sprísneniu podmienok pre ukladanie obmedzujúcich opatrení, v tomto prípade zákazu požívania alkoholických nápojov v priebehu skúšobnej doby.

Pri trestnom stíhaní tejto trestnej činnosti si je potrebné uvedomiť, že táto trestná činnosť je vysoko latentná a k jej odhaleniu dochádza až na základe pôsobenia štátnej moci. Z povahy tejto trestnej činnosti vyplýva, že jej páchatelia sa nedopúšťajú jednorazových trestnoprávných aktivít, ale vo svojej trestnej činnosti pokračujú. Voľne povedané, štandardnému občanovi ktorý je bezúhonný, by sa takýto trestný čin nemal vôbec stať. V období posledných rokov sme však svedkami negatívneho trendu, kedy sa trestná činnosť podľa § 289 Trestného zákona aj napriek aktivite polícii nedarí potláčať, ba priam naopak, má rastúci charakter. Dokonca až do takej miery, že tento trestný čin sa stáva spolu s krádežou najtrestanejším trestným činom. Za takejto nepriaznivej trestnoprávnej situácie je potrebné hľadať trestnoprávne nástroje, ktoré by dokázali účinnejším spôsobom potláčať túto kriminalitu. Takýmto nástrojom sa javí aj ukladanie probačného dohľadu za súčasného uloženia zákazu požívania alkoholických nápojov. Takéto obmedzenia plnia funkciu výchovnú a preventívnu v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Práve generálna prevencia pri takejto forme obmedzujúcich opatrení, ktoré mali byť uložené, bude mať dostačujúci výchovný efekt a v dostatočnej miere by mala odstrašiť ostatných členov spoločnosti od spáchania totožnej trestnej činnosti. Obžalovanému bol síce uložený trest odňatia slobody a ako súd poznamenal, visí nad ním hrozba premeny trestu, avšak takáto hrozba vplýva len na samotného páchatela. V prípade uloženia obmedzujúceho opatrenia vo forme zákazu požívania alkoholických nápojov by takýto trest pôsobil výraznejšie aj na ostatných členov spoločnosti, teda potencionálnych páchatelov.

Odvolanie podáva aj proti výroku o treste zákazu činnosti, konkrétne proti jeho výmere, ktorú považuje za nedostatočnú. Obvinený sa trestnej činnosti dopustil v stave ťažkej opitosti (cca 2,2 ‰ alkoholu v krvi). Takáto miera ovplyvnenia alkoholom u obvineného je nadpriemerná a preto si vyžaduje aj jej odzrkadlenie vo výmere trestu zákazu činnosti. Stotožňuje sa so záverom súdu, že miera ovplyvnenia alkoholom nie je jediným kritériom a že súd nemôže automaticky prepočítať túto hodnotu ovplyvnenia do výmery trestu zákazu činnosti. Na strane druhej prokuratúra tvrdí, že rozhodnutia súdu musia byť predvídateľné. Za určitej modelovej situácie a rôznych páchatelov by mali postihnúť za totožnú trestnú činnosť približne totožným spôsobom. Porovnaním obdobných prípadov, kedy obvinený bol ovplyvnený alkoholom v miere nad 2 ‰, zistíme že súdy ukladajú tresty približne vo výmere 2 roky a viac. Je potrebné si uvedomiť, že súd uložil tento trest vo výmere, ktorá je len 6 mesiacov nad dolnou hranicou trestnej sadzby a to je pri takej vysokej miere ovplyvnenia, ako v tomto prípade, nedostatočné. Navrhoje, aby druhostupňový súd zrušil výrok o treste aj v časti trestu odňatia slobody aj v časti trestu zákazu činnosti, aby sám rozhodol v zmysle vyššie uvedených návrhov.

Obžalovaný sa k dôvodom odvolania prokurátora písomne nevyjadril.

Obžalovaný W. N. sa na verejné zasadnutie konané pred odvolacím Krajským súdom v Žiline nedostavil, o termíne verejného zasadnutia bol upovedomený riadne a včas. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia určeného na deň 30.11.2022 osobne prevzal dňa 4.11.2022. Obžalovaný svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnil písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 25.11.2022, pričom požiadal o doručenie rozsudku na adresu trvalého pobytu. Na verejnom zasadnutí prítomný prokurátor navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného. Senát odvolacieho súdu rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka. Prokurátor aj na konanom verejnom zasadnutí zotrval na písomne podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch. Totožne s písomne podaným odvolaním prokurátor v rámci konečného návrhu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest v zmysle podaného odvolania.

Krajský súd na podklade obžalovaným podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (prokurátor) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote, proti výroku rozsudku proti ktorému je prípustné (konkrétne proti výroku o treste), oprávnenou osobou a je čiastočne dôvodné v časti výroku o treste zákazu činnosti.

Ako už bolo vyššie uvedené, prokurátor svoje odvolanie obmedzil len vo vzťahu k výroku o treste, čím bola determinovaná prieskumná činnosť odvolacieho krajského súdu len vo vzťahu k tomuto výroku a vo vzťahu ku konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Krajský súd zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému W. N.. Obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie aj za oprávnené osoby, ktoré by mohli v jeho prospech odvolanie podať.

Reagujúc na odvolacie námietky prokurátora ohľadne výroku o treste, ktorý prokurátor napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému správne poukázal na príslušné ustanovenia Trestného zákona, zásady ukladania trestov v § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. potrebu prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. - viedol pred spáchaním skutku riadny život a priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Aj krajský súd považuje uložený podmienený trest odňatia slobody 2 mesiace s odkladom na skúšobnú dobu 14 mesiacov s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. za zákonný, spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako i represívnej stránky trestu. Uložený trest súčasne v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Súčasne dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou, preto zodpovedá zásadám ukladania trestov uvedených osobitne v § 34 Tr. zák. V danom prípade zásadám ukladania trestov a účelu trestu by nezodpovedalo uloženie podmieneného trestu s probačným dohľadom súčasne s obmedzením v zmysle § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák., spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o ukladaní podmieneného trestu odňatia slobody, a v podrobnostiach

naň odkazuje, tak ako je to uvedené na strane 3 a 4 rozsudku súdu prvého stupňa, kde súd podrobne, presvedčivo a erudovane vysvetlil svoje úvahy akými sa spravoval, pri ukladaní podmieneného trestu obžalovanému. Krajský súd totožne so súdom prvého stupňa uvádza, že skutočnosti uvádzané prokurátorom v odôvodnení odvolania, sú totožné s obsahom záverečnej reči pred súdom prvého stupňa a nie sú v prejednávanej veci ani podporené dôkazmi zabezpečenými v spisovom materiáli. Na to, aby obžalovanému bol uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a zároveň obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov, z dôvodu prevencie a ochrany spoločnosti nemožno usudzovať len zo všeobecných stanovísk prezentovaných obžalobou, ale musia mať aj oporu vo vykonanom dokazovaní. Obžalovaný bol v tomto trestnom konaní postihnutý pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, keď viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť. Zo skutkovej vety rozsudku je zrejmé, že išlo o jednorazové konanie obžalovaného. Zásah trestnou represiou do práv osoby musí byť vždy proporcionálny a nemožno vychádzať len z jednostranného pohľadu generálnej prevencie ako odstrašujúcej na iných (možných) budúcich páchatel'ov, ale musí byť aj individualizovaný voči konkrétnemu páchatel'ovi práve pre stíhaný skutok charakterizovaný jedinečnými skutkovými okolnosťami.

Krajský súd sa však stotožnil s odvolaním prokurátora smerujúcim proti výroku o treste zákazu činnosti, ktorý v uloženej výmere 18 mesiacov považuje v danom prípade za neprimerane mierny. Krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, pričom bolo u neho zistené pri dychovej skúške ovplyvnenie 1,04 mg na liter alkoholu v dychu, čo je v prepočte 2,17 promile alkoholu v krvi. Uvedená hodnota zodpovedá podľa všeobecne ustálených prepočtov hraničnému stupňu strednej opitosti (rozpätie 1,50 až 1,99 promile) a ťažkej opitosti, ktorá sa už ráta od 2,00 až 2,99 promile (takýto postoj krajský súd zaujal z dôvodu, že hodnota 2,17 promile len nepatrne prevyšuje hranicu 2,00 promile). Pri strednom stupni opitosti sa už stupňujú príznaky miernej opitosti (od 1,00 až 1,49 promile, napr. bezstarosť, zvýšené sebavedomie a sebadôvera, vystatovačnosť, preceňovanie vlastných schopností, predlžovanie reakčného času, porucha koordinácie pohybov), t.j. jemná motorika, hrubá motorika, ovplyvnené alkoholom, zníženie pozornosti, schopnosť plánovania, predvídania nebezpečenstva, narušenie reči, znižovanie zábran, demaskujú sa skryté zložky osobnosti, pudová zložka osobnosti, afektomotivita labilná až inkontinentná, agresivita. Aj odvolací súd si je vedomý, že obžalovaný mal len jediný záznam o protiprávnom konaní, konkrétne priestupok z novembra 2021 spočívajúci v nerešpektovaní pokynu vyplývajúceho zo zvislého dopravného značenia a žiadneho ďalšieho obdobného konania na úseku cestnej dopravy sa nedopustil. Stav ovplyvnenia alkoholom je však zákonným znakom žalovanej skutkovej podstaty a je nutné ho zohľadniť práve pri ukladaní trestu zákazu činnosti vodiča. Odvolací súd si je vedomý, že nie je zákonom ani inou normou daná prípadne odporúčaná korelácia stavu ovplyvnenia alkoholom s nejakým prepočtom a následným určením výmery trestu zákazu činnosti vodiča. Je však nutné práve v tomto prípade s prihliadnutím na hraničné ovplyvnenie (stredný/ťažký stupeň opitosti) pristúpiť k uplatneniu princípu nielen individuálnej, ale aj generálnej prevencie, t.j. všeobecnej ochrany spoločnosti pred páchaním tohto typu trestnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v časti - vo výroku o treste zákazu činnosti vodiča, nakoľko napadnutým rozsudkom obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vodiča vo výmere 18 mesiacov považoval za neprimerane mierny.

Následne krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanému vo výmere 2 roky, ako trestu zodpovedajúcemu vyššie uvedeným hľadiskám pri ukladaní trestu zákazu činnosti vodiča.

Záverom tejto časti tiež krajský súd poznamenáva, že žiadne vážnejšie pochybenia nezistil ani v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku. Zákonu zodpovedajúcim spôsobom okresný súd učinil aj odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste, ktorý odvolací súd preskúmaval v tomto konaní.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako sa uvádza vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.